

Belinay

– S.SAMYELİ · 01 Ocak 2011

Sen düşlerin koynunda ben hala nöbetteyim.
Gözlerim kan çanağı görmüyorsun Belinay.
Ne başı var ne sonu bitmiyor girdaplarım.
Yıldız olup geceme doğmuyorsun Belinay.

Nasıl da masumsundur şimdi melekler gibi.
Mışıl mışıl uykuda tıpkı bebekler gibi.
Oysa ben uluyorum Kuduz köpekler gibi.
Merhamet edip beni duymuyorsun Belinay.

Nazlı başı koyduğun yastığın ben olaydım.
Saçının her telini buselerle boğaydım.
Ya da yorganın olup gül tenini saraydım.
Seni nasıl özledim bilmiyorsun Belinay.

Bir gece de bir resme kırk defa bakılır mı?
Kağıt ile söyleşip derde dert katılır mı ?
Ruhum sende esirken söyle hiç yatılır mı?
Berattan yana haber vermiyorsun Belinay.

İblis sen suretine bürünüpte geliyor.
Önce ümit veriyor sonra alay ediyor
Ben sen diye inerken şah damardan vuruyor.
Sessiz çığlıklarımı duymuyorsun Belinay.

Ömrümce beklerim ben inan ki senden bıkmam.
Sen emreyle yeter ki bir kez sözünden çıkmam.
Ağrıtmam hiç başını bil ki canını sıkmam.
Sözlerime itimat etmiyorsun Belinay. Deme ki sakın bana bunlar sadece laftır.
Sevda değil senin ki hadsiz büyük bir gaftır.
Sevene bunca zulüm inan büyük günahtır.
Sevmekte bir ibadet bilmiyorsun Belinay.

Gönül kapım açık bak gel gir hadi arala.
Sevda dan aşktan yana ne var ise sirala.

İster yüzümü güldür ister bahtım karala.
Bu can yoluna feda bilmiyorsun Belinay.

Yorum; Mustafa Alandağ